

СТОЯН КЕРЕФЕЙН ОБИЧАМ ТЕ!

chitanka.info

„Ако имаш любов, не се нуждаеш от нищо друго.
Ако ли нямаш, не е от особено значение какво друго имаш.“
Джеймс М. Бари

Живеела, живее или ще живее, защото във вселенски мащаби това не е от голямо значение, една малка звездичка. Тя се намирала в звездно струпване, където всички останали звезди били по-големи и по-ярки от нея. И естествено, защото обществото на звездите било несправедливо, тя била отритната и всички ѝ се подигравали и присмивали. Тя била много тъжна и самотна. Но и тя имала своите малки плахи мечти. Наблизо живеел, живее или ще живее един червен гигант. Толкова голям, толкова ярък, толкова хубав бил той. Звездичката го гледала всеки ден, без да разбира колко е влюбена в него, докато един ден една друга звезда ѝ викнала присмехулно: „Какво го гледаш? Той дори не знае, че съществува!“ Натъжила се звездичката, а поради тази именно тъга разбрала, че го обича. Но какво значение имало? Другата звезда е права — тя е толкова малка, неугледна и бледа. Но един ден тя все пак събрала всичката си смелост, доближила се до гиганта и прошепнала: „Обичам те!“ Но не изчакала отговор, защото щом изрекла тези думи, цялата ѝ смелост се изпарила. Какво прави тя тук? Този първенец никога не би я погледнал! Ах, каква глупачка е, какъв срам. Звездичката пламнала ярко и побягнала, без да поглежда назад. Усещала неговия поглед, погледа на всички останали звезди. Тя пламтяла все по-ярко и по-ярко от срам, а искала да се скрие, да стане невидима. Заради силния пламък горивото ѝ свършило и тя почнала бързо да изстива. И за първи път през живота си тя се зарадвала — най-после щяла да се скрие от срама си. Изстинала и се превърнала в бяло джудже. От тогава тя живеела, живее или ще живее там, на ръба на звездното струпване, невидима за всички, потънала в болката на несподелената любов.

Живеел, живее или ще живее, защото във вселенски мащаби това не е от голямо значение, един червен гигант. Той се намирал в звездно струпване, където всички останали звезди били по-малки и по-бледи от него. И естествено, защото обществото на звездите било лицемерно,

той бил на почит и всички му се хвалели и подмазвали. Но той не бил глупав и много добре разбирал останлите, бил отвратен от тях. Наблизо живеела, живее или ще живее една малка бледа звездичка, която страняла от всички и никога не го ласкаела, дори не си говорила с него. Той я гледал всеки ден и бил във възторг, защото в нея виждал единствената чиста душа сред покварените звезди. Не след дълго осъзнал, че е влюбен в нея. Но какво значение имало? Тя никога не му говорела, тя най-вероятно го презирала. Така той скърбял и копнеел ден след ден по нея. Но нещеш ли веднъж тя дошла, прошепнала: „Обичам те!“ и избягала. Толкова ярка станала тя в това бягство, че станала най-красивата звезда в небето и всички останали я погледнали с изумление и завист. Гигантът бил втрещен след нейните думи. Нима е възможно? Нима всички тези дни, години на мъка и самосъжеление са били напразни? Сепнал се гигантът и тръгнал бързо след нея. Но вече било твърде късно — тя незнайно как изчезнала. Всераздираща ярост и болка се събудили в душата на гиганта. Той се надул, ставал все по-голям и накрая избухнал в ярка експлозия, която заслепила небето. От огромното налягане електроните се забили в протоните и изчезнали, сякаш не ги е имало. Облакът на експлозията се разкъсал от кратък пулс. После още един и още един. Червеният гигант се превърнал в неутронна звезда и изпращал своите пулсове в небитието с надеждата, че ще открие своята любима. От тогава, той живеел, живее или ще живее там, в центъра на звездното струпване, вечно търсещ, потънал в болката на изгубената любов.

А на една далечна планета, толкова далечна, че светлината на двете нещастни звезди дори не беше стигнала до нея, едно момче, без да подозира за вселенската трагедия, прошепна: „Обичам те!“ на едно момиче. А момичето му отвърна с целувка...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.